

L'ajuntament subvenciona cinquanta mil ptes. i Caixa Rural vint-i-cinc mil més. Per activitats concretes col·laboren: Bar les Coves, Tallers Orient, AJC, Bar Rte. Beltran, Llibreria Papereria Salse, Frankfurt Iban i Pub Vértigo. Aquestes activitats puntuals són sortides setmanals, d'abril a setembre, a poblacions com Culla, Castellfort, Catí, la Sènia. Excursions cicloturistes amb altres afeccionats per la nostra comarca, Amposta-Fredes, Cabanes-Chodos, Cantavella-Cantavella. I una sortida de cap de setmana un cop l'any per escalar el Tourmalet, o els Lagos de Covadonga. La Penya Ciclista Vinromà es congratula de la incorporació aquest any 99 de cinc socis infantils que, com deiem abans, són molt prometedors.

L'esport local continua viu. La revista Motociclismo del 24 d'Agost de 1985 ens parlava del IV Premi Comissió de Festes de les Coves de motocros. Va guanyar Barragán i quedaren segon i tercer els germans Elias. Eren uns altres temps i unes altres dues rodes.

Mentre totes les activitats festeres que relatem es van desenvolupant, se'n pot observar una altra de cap manera menyspreable. Als voltants del migdia i abans de l'hora de sopar es veu circular gent amb olles ben tapades a curmull de bons menjars, cabassos que amaguen melons i tomates, llunes que suporten cocs. Es produeix un continu transvasament de coses bones entre les cases i és que les festes són, també, cada vegada més, gastronomia.

Cal anar ben alimentat per suportar el ritme d'aquests dies. Els grups de Danses mateix van molt enfeïnats. Tant els grans com els menuts ens ofereixen a la plaça Major una lliçó de com cal ballar-lo. Aquestes exhibicions, a part de ser tan emotives, són al mateix temps una classe pràctica per la resta de balladors "amateurs" que exerceixen al Ball del Pla de la

nit. Aprofitant aquesta avinentesa els i les dansaires veterans van rebre una placa i es van fer una fotografia commemorativa amb reconeixement de la seva important tasca de mantenir viva la nostra dansa i passar-ne el relleu als nous balladors tal com la van rebre.

Tots som conscients de quan importants són els bous per a la nostra festa i vull, permeteu-ho, reivindicar la meua personal quota de barbàrie. Ja està bé d'acusar-nos de salvatges i primitius. Amb tot el respecte que mereixen les associacions conservacionistes i protectores d'animals voldria atreure el seu interès vers uns dictadors pendents de judici, uns industrials que crien vaques bojes i uns fabricants de Cola amb dioxines que ens emmetzinen, per exemple. La llista pot ser infinita, però no és el cas.

Dit això anem a disfrutar dels bous. Any rere any van millorant. Per entrar en calor abans de les entrades s'oferien cacaus, tramussos i vi. De vi no en puc beure, però sentia remors, lleugeres queixes, de que es trobava calent. Els cacaus van ser bons i els tramussos, pel meu gust (i no em feu cas), lleugerament agres. Els tramussos m'han permès recordar una antiga habilitat infantil quasi olvidada de consumidor d'aquestes llavors de llobí. Per menjar un tramús es deu mossegar lleugerament la pell del costat i escopir-la al terra amb discreció. Una vegada fet i encarant el tramús a la boca s'apreta amb el pessic dels dits per l'altre costat de la mossegada i es projecta el tramús pelat al fons de la boca i ja es pot rosegat. Amb la mateixa discreció anterior es deixa caure la peladura en terra. Distintes generacions covarxines vam ésser proveïts de cacaus i tramussos pel tio Guillermo, la tia Sofia i la tia Vicenta des de les seues tauletes als quatre cantons i a cal Centener.

Els dies de bous de vila es va passar una calor immensa